

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaars en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Huwelijksmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 2.50 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. regelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

ALWEDER OPPOSITIE VAN HET HANDELSBLAD.

De redactie heeft hare oogen niet kunnen gelooven, en zij, in den brief van den heer VAN HALL, tot tekening van de conflicten-voordragt, de woorden vond: dat de regering bedacht is, een ander ontwerp van wet ter handhaving der administratieve regtsmagt te vervaardigen.

Volgens het H. B. bestaat er bij ons geene administratieve regtsmagt. »Men toone zegt hetzelfde, het artikel der grondwet, waarbij die regtsmagt wordt daargesteld. Had het H. B. zich, vóór het medestellen van dezen brief, de vraag gedaan: wat is administratieve regtsmagt? welke is de zaak, die de Minister met deze woorden omschrijft? — dan had hetzelfde in de grondwet of in de regerende wetten niet één, maar een aantal artikelen kunnen vinden, welke eene administratieve regtsmagt daargestelden.

Wij willen, tot inlichting van het tegenwoordig zoo schijnbaar oppositie H. B., er slechts eenige opnoemen.

Wij beginnen met art. 55. Een gezant, een consul heeft niet behoorlijk gedragen. De Minister van Buitenlandse Zaken treedt als aanklager tegen hem op; en de Koning, na onderzoek, zegt: hij is schuldig, en Hij straft hem met ontzet uit zijne betrekking: een koninklijk besluit, (voor den schuldlige een vonnis), bepaalt het ontslag, des noods zonder vermelding, dat het eeroel is. Hier is reeds administratieve regtsmagt, en wel in het hoogste ressort, en die zich nietrekt over de gewigtigste aangelegenheden van den staatsburger, — zijne loopbaan, zijne bestaanmiddelen, zijne eer.

De veroordeelde kan zich verongelukkig achten. Hij zal mistigt bij de regterlijke magt hersteld worden. Zal de Hooge Raad nu den verantwoordelijken Minister kunnen den dagvaarden? zal derzelve deze daad van administratieve regtsmagt kunnen onderzoeken, mogen onderzoeken, mogen herzien, en verklaren, dat de ontslagene onschuldig is, en in zijne betrekking behoort te worden hersteld? en zoo de Hooge Raad dit deed, zou deze dan deszelfs noodwettelijke attributen te buiten gaan al dan niet?

Wist dan de gezant, de consul, toen zij hunne betrekking aanvaardden, niet te voren, dat de Koning volgens art. 55 de eenige regter was over hunne daden, in deze betrekking, en in de omschrevene omstandigheden?

Maar de H. R. zal van zulk eene klacht geene kennis nemen, zal men zeggen; doch wij vragen, waar is hier de waarborg? en zoo deze niet bestaat, waarom zou het ons onmogelijk zijn te achten, dat de hoogste regterlijke magt, vroeg of laat, in dezen hare attributen te buiten gaat, en inbreuk maakte op de koninklijke prerogativen?

Wanneer de administratieve magt vaak hare attributen te buiten gaat, waarom zou dit nimmer aan de regterlijke magt kunnen overkomen?

Art. 58 bevestigt hetzelfde omtrent de officieren der zee-landmacht. Ook hier bestaat administratieve regtsmagt, en welke, zoolang wij geene wet op dit stuk bezitten, en het anders uitwijst, de officieren der land- en zee-macht moeten onderwerpen; ten zij derzelve daden van dien aard hebben gepleegd, welke hen rechtstreeks aan de verpleging voor den krijgsraad onderwerpt.

Art. 66. Het regt van gratie. De regterlijke magt heeft vooreerst, en de administratieve regtsmagt, de Koning, kan van zijnen verantwoordelijken Minister, des noods, tusschen niet het gevoelen van den H. R., zal, bij een besluit, de gevolgen der veroordeeling kunnen opheffen. Wanneer de Hooge Raad hier den verantwoordelijken Minister, wegens zijn advies, voor hare verschaar daagde, dan dat collegie daár in zijne grondwettelijke attributen al dan niet?

Art. 68. »De Koning beslist alle geschillen, welke tusschen twee of meer provincien zouden mogen ontstaan, wanneer Hij dezelve in der minne niet kan bijleggen.»

Art. 146. Hetzelfde ten aanzien van geschillen tusschen de Gemeenten.

Volgens art. 147 kan de Koning de besluiten der Staten, die met de algemeene wetten of het algemeen belang in strijd mogten zijn, schorsen en buiten effect stellen.

Art. 148. Hetzelfde ten aanzien van geschillen tusschen de provincien, de gemeenten, wanneer de besluiten des Konings niet naar hunnen zin is, zich op de regterlijke magt kunnen beroepen? en wanneer deze van schijn kennis neemt, zal zij hare attributen te buiten gaan al dan niet?

Wegens wij hier nu bij het regt des Konings, bij de wet, om te beslissen wat onderwerpen van algemeene aard zijn, krachtens welke er onteigeningen zullen plaats vinden; de administratieve regtsmagt, bij de wet, op de nationale militie, (waar het persoonlijke, de regten en belangen geldt,) bij provinciale regeeringen, enz. aan de Gedeputeerde Staten toegekend; bepalingen op het stuk der wegen, van den waterstaat; bepalingen der geschillen omtrent de onderstandelingen; de beslissingen in het hoogste ressort omtrent de administratieve regtsmagt; die betreffende het bestuur der gemeentelijke bestellingen, (zoolang de Staten-Generaal niet de wetgeving magt in het algemeen niet georgd, dat ook hier wetgeving plaats vinde,) dan zal men

eindelijk eene schier oncijndige menigte van gevallen en omstandigheden kunnen stellen, waarin volgens de grondwet en de wetten administratieve regtsmagt, — zegt om uitpraak te doen in geschillen, ten aanzien van zaken, betreffende den eigendom, de burgerlijke of politieke regten, van ingezetenen of corporaties, waarbij de regterlijke magt, hetzij door de grondwet; hetzij door de krachtens derzelve geëmaneerde wetten of reglementen, bepaaldelijk is uitgesloten.

Zal dan het H. B. het publiek komen verhalen, dat er geene administratieve regtsmagt, volgens de grondwet, in Nederland bestaat, en er den Minister eene misdaad uit maken, dat deze die woorden durfde noemen, en eene wet tot handhaving dier magt toevoegen?

Indedaad het H. B. toont elken dag meer en meer, in den laatsten tijd, in de kennis van ons staatsregt den kreftelgang te zijn gegaan; of wel deszelfs voorrekenning tegen den nieuwen Minister van Justitie is zoo sterk, dat hetzelfde daardoor verblind en geheel en al het spoor bijster wordt gemaakt.

Bierdoor nogtans zoo alligt de publieke opinie op eenen dwaalweg kunnen worden gebragt; en wij oordeelen het daarom te noodiger, tegen de valsehe en ongegronde beweringen van het Handelsblad met kracht op te komen.

Nadat het bovenstaande reeds door ons was ter perse geronden, ontvingen wij het H. B. van 4 Mei, waarin het zich verdedigt tegen het Journal de la Haye, hetwelk mede op de ongegronde aanmerking van het H. B. de aandacht had gevestigd.

Die verdediging toont ten allerduidelijkste, hoezeer het H. B. is in het nauw gebragt. Laat ons zien wat het in zijn No. 3269 van den 30 April II. gezegd had.

»Wij geloofden onze oogen niet, toen wij daarin verder »deze woorden vonden, »dat de regering bedacht is, een »nader ontwerp van wet ter handhaving der ADMINISTRATIEVE REGTSMAGT te vervaardigen.»

»Een woord slechts deswege: men toone het art. der »grondwet, waarbij die regtsmagt wordt daargesteld.» [de ADMINISTRATIEVE REGTSMAGT dus.]

Laat ons zien, wat het nu na door het Journal de la Haye te zijn teruggewezen, in zijn No. van 4 Mei zegt: »Die regtsmagt [de van de administratieve gewaarborgde] »regtsmagt in polderzaken, in zaken van onteigening enz.] »die regtsmagt is aan de administratie verzekerd: ieder »weet het, — men zoude een vreemdelling moeten zijn »in de gebeurtenissen van den dag, om hier in dwaling »te kunnen vervallen.»

Dus erkent nu het H. B. dat er aan de regering wel degelijk administratieve regtsmagt bij de grondwet is gewaarborgd. De heer VAN HALL had juist deze zelfde woorden, en geene andere, in zijnen brief gebezigd, en — de redactie kon toen hare oogen niet gelooven.

Is dit geen bewijs van de verregaande inconsequentie?

Doch wij zullen er nog eene andere aanwijzen.

Het H. B. zegt, in het art. van 4 Mei: »dat in bepaalde gevallen de REGTSMAGT DER ADMINISTRATIE behoort »lyk nu de wet wordt geregeld, zullen wij de eerste zijn »om goed te keuren; dit is het ware, het enige, het »grondwettige beginsel.»

De Minister had gesproken van een nader ontwerp van wet, ter handhaving der administratieve regtsmagt; van welke regtsmagt de regeling, volgens het Handelsblad zelf, bij de wet, in de bij de grondwet aangewezen gevallen, volgens het grondwettige beginsel moet geschieden. [Zie de zoo even aangehaalde woorden.] Doch wat zegt nu het Handelsblad in hetzelfde artikel? »Dit neemt »echter niet weg, dat, wanneer in eenig werk de voor- »den: ontwerp van wet ter handhaving der administratieve »regtsmagt werden aangetroffen, wij zouden vermoenen »dat er van onze Fransche naburen sprake was, en niet »van onze instellingen, niet van onze staatsinrigting, waar- »mede, wij herhalen het, zulk een ontwerp weinig zoude »strooken.»

Grootere inconsequentie kan men naar ons inzien in zoo weinige woorden wel bezwaarlijk begaan.

Of zal het H. B. zich op het verschil der woorden regeling en handhaving beroepen? En zeggen de regeling hebben wij gezegd grondwettig te zijn, de handhaving, bij eene wet, verklaren wij ongrondwettig? Dit ware eene nietige spitsvondigheid, welke door niemand zou worden aangenomen.

Vooreerst, wat bij de grondwet, volgens de eigene woorden van het H. B., aan de regering is gewaarborgd, bij eene wet te willen handhaven, kan met geene mogelijkheid ongrondwettig zijn.

Ten anderen, die handhaving aan de wetgevende magt te onderwerpen, kan daarom met geene mogelijkheid ongrondwettig zijn, omdat die magt hier zelve ter beslissing wordt geroepen, of en wat en in hoever er behoort te worden gehandhaafd.

De wetgevende magt zou hier ongrondwettig kunnen handelen, — de Minister niet: om de eenvoudige reden, dat niet deze had willen beslissen.

Ten derde, de regeling, welke het H. B. zegt bij de wet goed te keuren, sluit van zelve ook de handhaving in zich: want die regeling kan niet anders geschieden dan in overeenstemming met de grondwet, en het is deze welke de administratieve regtsmagt in bepaalde gevallen, zooals het H. B. toont, heeft gewaarborgd: dus kan de wet niet regelen, zonder mede te waarborgen, zonder te handhaven, wat de grondwet, waarborgt, en dienvolgens ook krachtigelijk wij hebben gehandhaafd.

Alles zal dus, zoo het H. B. zijne tweede grove inconsequentie niet wil erkennen, nederkomen op nietige woorden, en ook daar zal het, wij meenen het bewezen te hebben, geene veilige retraite kunnen vinden.

En wat het nu zegt van zijne orees, van zijne vermoedens, dat de Minister verder gaan wil, dan de handhaving der bij de grondwet gewaarborgde administratieve regtsmagt; de Minister had in zijnen brief niet gesproken van eene algemeene administratieve regtsmagt, veel min, dat hij deze bevoegde, en wij vinden het hoogst laakbaar, eenen Minister bij de geheele natie in verdenking te brengen, zonder dat er nog eenige grond toe bestaat. Uitdrukkingen als: wij konden onze oogen niet gelooven; »men toone ons het artikel der grondwet, waarbij eene administratieve regtsmagt »wordt daargesteld;» uitdrukkingen als deze, voor de geheele natie neder te schrijven, en wanneer men die naderhand moet opeten, dan te zeggen, dat men ze neder-schreef, omdat men vreesde, dat men vermoede, dat de Minister verder wilde gaan, dan de grondwet toelaat; dit vinden wij zoo hoog mogelijk illoyaal; en dit te meer, daar de Minister geen voornemen te kennen gegeven had, hier eigena autoriteit te handelen, maar de wetgevende magt omtrent hetgeen hij beoogde uitpraak te laten doen, hetgeen, bij de tegenwoordige inrigting niet kon, zonder dat tevens de Minister-raad zich met de denkbeelden des Ministers had vereenigd.

En nu herhalen wij hier nog eens, dat de bedoelingen, waarmee men zegt af te keuren en te gispen, niet voldoende zijn, dat men regtvaardig zijn moet in zijn oordeel, en niet beschuldigen en bij de natie in verdenking brengen, zonder voldoende grond.

Aan den Steller van het Artikel, tot verdediging der wet op het onderstandendomicillie van 28 November 1818.

(Vlissingse Courant 2 Mei 1842.)

MUNSTER!

In uw hier boven vermeld artikel vind ik te mijnen aanzien gezegd:

»De heer VAN SORGE, die hier het ontvangen als gunst »en daar het geven als nooddwang beschouwt, heeft te dien »aanziende mede zijne bekommernis te kennen gegeven. »waarin wij echter niet deelen, dewijl van dat alles geene »jota in de wet te vinden is.»

Ik zal de vrijheid nemen, UED. eerst te doen opmerken, dat UED., even als ik, »hier het ontvangen als »gunst, en daar het geven als nooddwang beschouwt;» dan blijve aan UED. de beantwoording overgelaten, waarom deze wijze van zien, naar Uwe meening, opzettelijk behoorde te worden vermeld in eenen volzin, welke bestemd was om van verschil van gevoelen tusschen ons te doen blijken.

Even na den genoemden volzin, leest men toch in Uw artikel: »en indedaad waar zou het benen met de maatschappij, met hare openbare rust en veiligheid, indien »de wettelijke instellingen van den lande den nooddriftigen »natuurgenoet dergelijke geduchte wapenen in handen »gaven?»

Dit is, in het verband waarin die woorden voorkomen, eene uitdrukkelijke afkeuring van het beginsel der wettelijke liefdadigheid, van het moeten geven aan hem, die slechts arm zijnde, daarop aanspraak maakt.

Zoodra nu het geven geen moeten, geene verplichting is, wordt het gunst aan de zijde van den gever of van hem, wiens voorschriften hij opvolgt. Een tusschenweg, wanneer men zich bepaalt tot de vraag, wat de wet voorschrijft, is hier niet denkbaar.

Derhalve, beschouwt UED., door het beginsel van den verplichtten onderstand af te keuren, met my, het geven, uit het oogpunt der wetgeving, als eene gunst.

Maar wat laat UED. er nu onmiddellijk op volgen?

»Voor de armen van zekere gezindte, in het wereldhe »roemde Amsterdam, ware het nogthans wenschelijk, met »goed gevoel te kunnen zeggen, »wij moeten in den open- »baren onderstand deelen;» dan zouden zoo veel ouders »van dagen, blinden, verlamden en die tot hoogen naam »gren arbeid meer in staat zijn, tot allerlei menselijke »rampen vervallende natuurgenoeten, benevens een legio »weduwen en wezen, niet aan hulpeloosheid ten proef »gelaten worden, en in honger en gebrek, veelvuldig zonder »huisvesting, het lastig leven, langs straten, markten en »burgwallen voortlepen; terwijl dezelfde soort van armen »van andere gezindheden bedeld of door de hand der »bijzondere of algemeene liefdadigheidsfondsen opgenomen »en verzorgd worden.

En verder; hoe sterk (en terogt) wordt het gedrag van zekeren Burgemeester door UED. afgekeurd, die lijdens aan de kinderziekte, met eene veerschuif, »in eenen staat van »ziekte en besmetting,» naar elders ged. vervoeren!

Waarvan draagt dan nu de hier boven vermeldde wensch en de zoo even bedoelde afkeuring het bewijs, zoo niet daárvan, dat UED. het geven, in bepaalde gevallen en omstandigheden, even als ik, als nooddwang beschouwt, ongeacht UED. het beginsel der wettelijke liefdadigheid in het algemeen, om der schromelijke gevolgen wille, even als ik, afkeurt?

Het tweede gedeelte der aan mij toegewezen zinsnede zegt, dat UED. mijne bekommernis niet deelt, met opzigt tot de gevolgen der nog werkende wet, als leidende tot de vestiging van het beginsel der wettelijke liefdadigheid.

Dat men er aan gewoond geworden is, het verleen van onderstand als *verplichtend* te beschouwen, voor die gemeenten of dat arm-bestuur, waar de wet zegt, dat een behoefte in den onderstand zal kunnen deelen; dat de officiële uitleggingen aan de wet gegeven hietoe hebben medegewerkt; en dat reeds ook bij vele armen dit denkbeeld insgelijks gevestigd is, en daardoor de bedachtzaamheid, de spaarzaamheid, de eigene krachtsinspanning, ter voorziening in het onderhoud, wel hier en daar merklijk afbreuk hebben geleden, behoeft naar mijn inzien hier geen betoog.

Maar let UED. nu eens nauwkeurig op de oorzaken der bedroefende voorbeelden, hierboven door mij overgenomen, zal UED. ook dan nog mijne bekommernis niet deelen?

Die ongelukkigen te Amsterdam, van welke UED. spreekt, zij behooren bijkbaar, naar Uwe meening tot deze of gene *geestdijheid*; want UED. laat er op volgen, »terwijl de» zelfde soort van armen van andere gezindheden, enz. Wat is nu de reden, waarom zich het algemeen arm-bestuur deze ongelukkigen niet aantrekt? Eenvoudig omdat dat wet het onderstandsmiddelel bepalende, en de reger- en verklaard hebbende, dat die bepaling ook toepasselijk is op de Disconien, het algemeen arm-bestuur zich on- verplicht rekent, voor die ongelukkigen te zorgen. Doch de Disconien zullen alligt zeggen: »kunnen is geen moeten.» Laat het burgerlijk bestuur voor de arme burgers zorgen, en zoo doende worden zij dan, ten gevolge van het onvoldoende der wetgeving op dit stuk, door niemand geholpen. En het voorbeeld der lijdenden aan de kinder- ziekte, zou de Burgemeester van R. die ongelukkigen in een verschuilt hebben durven pakken, wanneer het kunnen deelen in den onderstand niet door hem als moe- ten ware verstaan; wanneer zyne gemeente niet als on- gehouden ware geacht tot den onderstand, althans tot het langer verplegen bij voorschot, dan tot er gelegenheid bestond, om de behoeftigen naar hun bij de wet aange- wezen onderstands-domicilie te vervoeren?

UED. schijnt mijne Proeve over het Arm-wezen te heb- ben gelezen; en zal daarin dan ook, na de afkeuring van het beginsel der wettelijke liefdadigheid, (hetzij de wet hetzelfde uitdrukkelijk bepale, of wel de vestiging er van alleen daadwerkelijk toelate of bevordere,) en na het voor- stel, om het tegenovergestelde beginsel bij de wet aan te nemen, op bladz. 16 de woorden gelezen hebben:

»Maatregelen tegen welkekeuze of onmenschevende han- delingen, ten aanzien der onschuldige armen, welke » uit de vestiging van dit beginsel, in sommige gevallen » en omstandigheden, zouden kunnen ontstaan, zal men » gaande weg in de volgende hoofdstukken aantreffen.»

Gefiel UED. nu nog eens aandachtig die hoofdstukken, bijzonder dat over het algemeen arm-bestuur, de huis- zoekingen en de Disconien, na te zien, dan geloof ik, dat UED. mij zal toestemmen, dat daarbij behoorlijk is ge- zorgd, dat, zonder het algemeene beginsel van verplig- ten onderstand te vestigen, nogtans daar, waar nooddwang tot geven bestaat, de betrokkene besturen bezwaarlijk vrij- hold of voorwendselen zouden kunnen vinden om dien nooddwang voorbij te zien; en dat bijgevolg de belangen der ware armen daar door onzijdig beter zouden zijn ge- waarborgd, dan bij het behoud, met slechts eenige wijzi- ging, der bestaande beginselen en bepalingen.

Behalve dit, zou er bij de voorgestelde nieuwe wet- geving ook zekerheid bestaan, dat de wet niet mogt en niet kon uitgelegd worden, als ware de onderstand in 't alge- meen *verplichtend*; en zou bijgevolg de schadelijke invloed van zulk een denkbeeld worden weggenomen, niet maar alleen bij de armen, onder welke nu velen daardoor van eigene krachtsinspanning en een wijze spaarzaamheid worden teruggehouden, steunende op den hen wachtenden onderstand, zoodra zij armoede hebben; maar ook bij de gemeenten en armbesturen, welke middelen hebben om te helpen, doch die nu daarvan geen gebruik maken, omdat, volgens de wet, de armen slechts daár in den onderstand moeten deelen, waar zich hun onderstands-domicilie be- vindt. Door dus nu zoodanige armen uit menschevend- heid te ondersteunen, oordeelt men niet aan deze, maar aan een andere gemeente of arm-bestuur hulp en ver- ligting te verschaffen, en dat men *hier toe* minder gezindheid gevoelt, laat zich zeer ligtelijk begrijpen.

Wanneer UED. nu aan het slot van Uw artikel den wensch uit, dat de bestaande wet aan geene *zucht tot nieuwigheid of hersenschemmige klagen* worde ten offer gebracht, velt UED. een hart en lichteloos oordeel over allen, die trachten, om geheel andere rekenen, eenen beteren toestand voor het armwezen, en heilzamer resul- taten voor het algemeen, dan er nu worden opgemerkt, te doen geboren worden; en bewijzen de door UED. aangehaalde voorbeelden intusschen zelve, dat er wel degelijk *gevoelige* veranderingen noodig zijn.

En nu sluit ik dezen, mij noemende.

UED. Fv. Dienaar,

MIDDELBURG, 4 Mei 1842. Dv. van SORGE.

NIEUWSTIJDINGEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 2. Mei. Wij achten ons geluk- kig te kunnen berichten, dat, volgens de thans uit Berlijn ontvangen tijdingen, het gevaar, hetwelk de dagen van Z. M. Koning *Willem Frederik*, Graaf van Nassau, bedreigde, als geheel geweken, en de Vorstelijke grijsaard als nagenoeg hersteld beschouwd mag worden.

Het laatste bulletin is den 28 April uitgegeven en luidt als volgt:

»Z. M. de Graaf van Nassau heeft een zeer goeden nacht gehad en met kleine tusschenpoelen gerust geslapen. Alle de lichamelijke functiën zijn bijna in den gewonen natuurlijke toestand.

»De verdere uitgifte van een bulletin is bij gevolg over- bodig.» (Staats-Cour.)

Men verneemt, dat de longziekte onder het Rundvee steeds blijft voortduren en verwoestingen aanrijt, hetwelk door het brengen van vee in de weide waarschijnlijk niet zal verbeteren. Het ware te wenschen, dat er van Gou- vernementswege meer strengere maatregelen mogten worden genomen, om deze verderfelijke ziekte in haren voortgang te beteugelen.

ROTTERDAM, den 2. Mei. Gisteren is alhier, even buiten deze stad, onder de gemeente Kralingen, een ver- schrikkelijk ongeluk gebeurd. Acht jongelingen, binnen deze stad woonachtig en behoorende tot den deftigen bur- gerstand; begeven zich te zamen in den namiddag van gis- teren, uitgelokt door het schoone lenteweder, naar buiten, ten einde een plezierigtocht met een zeilschuitje op de nabij deze stad gelegene plas te doen. Dan nauwelijks zich op de plas bevindende, steekt de wind hoe lang hoe meer op, en krijgt het bootje (ten gevolge, naar men verneemt van een lek dat zich in hetzelfde zou bevonden hebben) zoo veel water in, dat zij eindelijk genoodzaakt zijn zoo goed en kwaad als dat mogelijk was, op de banken te gaan staan, hetgeen ten gevolge had, dat een weinig daarna, de boot ontsloeg. Na geruimen tijd in dien benarden toestand te hebben verkeerd, heeft men eindelijk niet dan met de meeste moeite zeven jongelingen kunnen redden, die dan ook weder aan hunne betrekkingen zijn terug ge- geven, terwijl de achtste door krachtverlies te spoedig is ge- zonken dan dat men hem hulp kon verschaffen. Voor zo- ver men weet is het lijk van den verongelukten nog niet opgevischt.

VLISSINGEN, den 28. April. Was het ons aangenaam, vroeger mede te deelen, dat de Heer W. F. Camp, ka- pitein-ingenieur alhier, tot lid van het Provinciaal Utrechts Genootschap van kunsten en wetenschappen was benoemd, — met genoegen kunnen wij melden, dat deze openlijke erkenning van verdiensten en bekwaamheden, ZEd. Gestr. dezer dagen, van het Zeeuwsche genootschap der weten- schappen, door de benoeming als lid van hetzelfde, is te- buurt gevallen; als schrijver van verschillende krijg- en bouwkundige werken, als uitvinder en verbeteraar van ver- schillende takken van industrie, en in het bijzonder, als voorzitter van het departement Vlissingen der Ned. Maat- schappij van Nijverheid en oprichter der armen-werkinrichting alhier, is deze onderscheiding niet alleen ten volle verdiend, maar tevens als eene openbare hulde, van 's mans ijver en volharding, om zijn land- en zijne tijdgenooten nuttig te zijn, te beschouwen. (Waar wetenschappelijke kennis zich met menschevende beginselen paart, neemt ieder regi- geerd mensch hartelijk deel in de onderscheiding, door nuttige menschen regtmatig verworven. (H. B.)

ADVERTENTIEN.

+++ Wij ondergeteekenden, Commissarissen der On- derlinge **BRANDWAARBORG-MAAT- SCHAPPIJ**, onder Directie van de Heereb- **DE JONG en COMP.**, gevestigd binnen Amsterdam, hebben het genoegen aan alle daarbij belanghebbenden te be- rigten, dat heden aan ons, in tegenwoordigheid van eenige Correspondenten en Deelgenooten, door genoemde Heeren is gedaan *Rekening en Verantwoording* hunner ge- houdene Administratie over het jaar 1841, en daarbij tevens overgelegd een allezins nauwkeurig overzicht van den gun- stigen staat en steeds toenemende bloei dezer Maatschappij; al hetwelk weder in de meest mogelijke orde en juistheid bevonden zijnde, met onze volkomene goedkeuring is be- krachtigd geworden, en daarbij ons op nieuw gebleken, dat deze Inrichting het algemeen vertrouwen, hetwelk dorelze, sedert zoo vele jaren, in steeds klimmende mate geniet, mag, ten volle waardig is.

AMSTERDAM, den 29 April 1842.

Jonkhr. W. H. J. Baron van WESTREENEN VAN TIELLANDT.
Mr. M. C. VAN HALL.
Mr. P. J. VAN NAAMEN
VAN SCHERPENZEEL.
Commissarissen
binnen Amsterdam.
Jonkhr. Mr. H. M. A. J. VAN ASCH VAN WICK.
Jonkhr. H. W. Baron VAN AYLVA VAN PALLANDT
VAN WAARDENBURG EN NEERIJNEN.
Commissarissen buiten Amsterdam.

Men kan zich ter deelneming in bovengemelde Maat- schappij bij voortdurende vervoegen bij den Heer H. REKKER, te Middelburg, als Correspondent derzelve Maatschappij voor de Eilanden Walcheren en Noordbeveland.

++ Pour satisfaire au désir de plusieurs personnes notables de cette ville, le déballe de

F. CANONGETTE

restora encore ouvert pendant quelques jours de cette dernière semaine.

On trouve encore à son Magasin in de Handelsociëit, Langendelft à MIDDELBURG:

Papiers Velins.

Fortis, grands, minces, petits, de moyens formats et autres de tous prix, folio, 4°, 8°, pour écrire et plano pour dessin, tous audessus qu cours, et à des prix incroyablement modestes.

Nouvelle Plumes Métalliques.

Vraies anglaises, extra superflues et de qualites incomparables, et autres de tous genres, depuis 50 c. les 12 jusqu'à 25 les 12 douz. EXCELLENTS CRAYONS à écrire et dessiner, CIRE A CACHE- TER des premieres qualites à moitié du cours, superflues et autres de tous prix jusqu'à 10 c. 4 c. les 12; Cartes de visites, Papier de luxe, et quantite d'autres Fournitures de Bureaux, à moitié du prix habituel.

Libres Hollandais.

Dictionnaire hollandais-français, d'après Siegenbeek et Weyland, 2 vol. de 1650 pages, papier velin, dernière édition, au lieu de 6 florins, net 4 fl. Histoire van Napoleon, 2 deelen met 12 figuren net 1.75. Legens de Litterature Hollandaise, traduites en français par Racout, beau vol. gd. in 8°, au lieu de 7 fr. net f. 1.25; de Gevolgen der Deugd en der Ondeugd, 2 deelen met platen f. 1.50.

Libres Anglais.

Walter-Scott, Shakespeare, Byron, Bulwer, Cooper, Morier, Marryat, Washington-Irving, Southey, Colmans, Cannings, Coleridge, Schelley et Keats, Roger, Campbell, Montgomery, Lamb, Keats, White, miss Kennedy, miss Trollope, miss Edgeworth, Boyer, Nugent, Hammonière, Sadler, etc., tous aussons au cours.

Libres Italiens.

I Quattro poeti italiani, Dante, Tasso, Ariosto, Petrarca, Me- tastoasio, Silvio-Pellico; Ugo Foscolo, Colletta, Verri, Soave, Alfieri, (la donna), Vergani, Biagioli, Briccolani, Ronza (il segretario italiano-francese), etc., etc.

Libres Allemands.

Goethe, Hoffmann, Klopstock, Wieland, Jean Paul, Ludwig

Tieck, Schiller, Gessner, Encyclopadie fur Kaufleute und Leh- ten, superbe vol. dernière édition à 3 75 etc.

Libres Latins.

Cicéron, Horace, Juvénal, Perse, Sulpicia, Phœdre, Cat- tiliane, Propertius, Gallus, Cornélius-Nepos, Quinte-Curce, tin, Valère-Maxime, Lucain, Silvestre-Italicus, Claudien, Qu- salluste, Cesar, Velleius-Paterculus, Florus, Senèque, Tit- Titus Live, etc., etc., tous complets en grand format, magni- fique, texte la tin, avec traduction française par M. Nisard, tant moins que le quart des éditions précédentes, sup. imprime- Paris. CLASSIQUES LATINS complets avec tous les commentaires, notes, etc., publiés par Lemaire, 150 beaux vol. gd. 8° tout- épuises dans le commerce, au lieu de 2400 fr. net 290 fl. 1 seul 2

Libres Espagnols et Portugais.

Constancio, Cervantes, Ascariporia, Solis, Camoens, etc., LIVRES RUSSES, POLONAIS, ARABES, GREC-NOUVEAUX, etc.

Libres Français.

REPertoire DRAMATIQUE DES CLASSIQUES FRANÇAIS, les commentaires de Charles Nodier et Leprieux, 24 superflus, gd. 8°, portraits, Paris, ensemble, au lieu de 8 franc par vol. et 120. MÉMOIRES SUR L'ART DRAMATIQUE, par Talma, Luc- 12 beaux vol. gd. 8°. Paris, au lieu de 72 fr. net f. 11 50. Paul et- ginie, 25 c. GALERIE DRAMATIQUE MODERNE, 50 pièces, 24 port., au lieu de 50 fr. net f. 4 75; MÉMOIRES DE VILLO- jolis vol. équités et très-amusants, au lieu de 14 fr. net f. 3 75 12 vol. gr 8° avec figures, Paris, au lieu de 96 fr. net 15. On- de Madame de Stari à f. 6-5-Mémoires de Bourienne les plus in- sans sur toute l'époque de Napoléon, 10 vol. au lieu de 35 4 f. 5 75, 1 Ex. d'occasion à f. 5 75; tous les OUVRAGES ILLUSTR- pour cadeaux, etc., les poètes et littérateurs modernes: Lam- Victor Hugo, Reboul, Turguier, Beranger, Chateaubriand, les meilleurs, romanciers: Balzac, Paul de Kock, Dumas, Q- Bernard, George Sand, Soulie, Corneille, Penelon, Lafont- Lesage, Montesquieu, Racine, Regnard Florian, etc., etc. divers formats depuis 5 fl. jusqu'à 5 NOUS par vol.; ouvrages de- cation et d'agrément pour la jeunesse, tels que: Laune Fleury, Le- Bouilly, Mead, Guizot, Tassu, L. Bernard, Necker de Saum- DICTIONNAIRE DE L'ACADEMIE de 1841, 33 fr. net 10 75. ÉPOQUES MÉMORABLES DES PAYS-BAS, 2 forts vol. 6 fl. 1.25.

LECONS DE LITTÉRATURE ET DE MORALE, p. Noël et- Place, dernière édition augmentée, au lieu de 8.50 net. OEUVRÉS DE CASIMIR DELAVIGNE, 3 charnans v. 13 fr. 2.25. LA RÉVOLUTION, par THIERS, magnifique ed. illustr.

Libres de Jurisprudence.

DICTIONNAIRE DE DROIT CIVIL, par Troplong, Paris- Proudhon, Duvergier, etc., etc., 8 beaux vol. gd. 8°, den- ed. au lieu de 27 fr. net 24 fl. MASSE, dernière ed. 3 d. vol. relies au lieu de 72 fr. net f. 8 75. CARNOT RAUTER, DUP- COMTE, Parent-Duchatelet, ROGNON, Troplong, PARDESS- Lerminier, CHANVEAU et FAUSTIN, 5 vol. à 10.50. Grenier, 7 Sil, etc.

Libres de Médecine et Sciences.

Cuvier, Carus, Velpeau, Geoffroy St Hilaire, Piory, Com- Barbier, Rayer, Richard, Malgaigne, Merat et Delens, Soub- rand, Richerand, Henry, et Gurbout, Thénard, Bourget- Jacob-Cloquet, Delabèche, Lallemand, Cauchy, Reveille, En- rol, An, dral, Roche et Samson, Capuron, Violette, Grouss- Hiffland, Mandin, Dupuytren, Carron-Ducillars, Mongera- elard, Pinet, Dubois, Trubchet Briand et Brosson Abercromb- Stoeber, Magendie, Raciborski, etc.

Libres d'Histoire, Voyages, Romans.

et une infinité de bons ouvrages de tous genres, serait d'ail- detail trop long, de mais pour lesquels on peut consulter les Cat- gues gratis, avec prix fixes et visiter le magasin audit.

TOUT EST GARANTI COMPLET ET EN BON ÉTAT, et les- sonnes, connues peuvent recevoir à l'inspection, tout ce qu'elles- sient acheter.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5 Mei. Sedert den 3 dezor zijn al- ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
Thodore, S. Dofy, Savannah, tarwe; le Gustave, R. Dore- Lebourne, wijn; Althre, G. Henekman, Dostre, stukgoeder- Catharina, T. F. Wingate, Falmouth, tabak; de Commerce- F. Gaukema, Londen, stukgoederen; Splendit, V. Owen, l- den, stukgoederen; Josephine, H. M. Schipman, Nantes, d- goederen; Gorgano, B. Caffiro, Messina, stukgoederen; The- low, G. Hill, Londen, stukgoederen; Tijze, W. Marler, l- den, tarwe; The Orbit, J. Moon, Londen, tarwe; Barb- E. Bolwin, Boyona, stukgoederen; Zo-idea, T. C. Kraft, St- sund, garst; de Flora, J. H. D. Bramstedt, Bordeaux, w- stukgoederen; la Jeune Caroline, B. Raskamp, Bordeaux, w- de Clio, J. Schade, Hamburg, tarwe; de Flora, P. T. Tien- Hamburg, tarwe; Jeannette Maria, C. Meulenbroek, Old- tarwe; Nipote, C. Vilenich, Kirch, lijnzaad; The Harro- Wladis, New-York, stukgoederen.

Voor Gend bestemd:
Johanna, J. Neunberg, Messina, fruit; Conciliation, E- ton, Nantes, wijn.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van dez- naar 70 gezeild:

British Queen, M. M. Keane, stuk-, passag. en steenkool, N- York; Wilberforce, J. Stranach, Antwerpen, T. Jackson, l- met stukgoederen en passagiers naar Londen; Veracity, J. B- son, schors, Darnmouth, de Karel, J. T. Richardson, st- deren, Versuur; The Peace, B. Brecken, schors, vlas en- goederen, Hul; J. Vierge Marie, J. A. Elmoortre, stukgoe- Algiers; l'Elair, J. F. Jepsen, stukgoederen, Magda; J. M. Knuth, stukgoederen, Constantinopel; Nina, J. B. T- son, stukgoederen, Hamburg; de Rijzende Zon, T. Stik- goederen, Lubeck.

Den 2 dezor is alhier ter reede gekomen, Zr. Ma- jagt de Leeuw, aan boord waarvan, zich Z. K. H. Prins B- bevondt.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg, 4 Mei 1842.

De Nederlandsche mndle.	De Nederlandsche mndle.
Oude Walch. Tarwe f 10 75	Boekweit f 10 75
Nieuwe dito 9 60	Zomergerst 9 60
Oude Zeeuwache dito 10 00	Winter Gerst 10 00
N. Zeeuwache dito 9 40	W. Witte Boonen 9 40
O. Zeeuwache Rogge 7 00	W. Bruine dito 7 00
N. dito 5 80	W. Paardenboonen 5 80
W. Groene Erwien 5 80	Raspolie f 5 80
W. Witte dito 5 80	Patentolie 5 80
Koolzaad 5 80	Lijnolie 5 80
Z. dito 5 80	Raspkoeken f 5 80
Haver 5 80	Lijnkoeken f 5 80

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 cent. Harteluinbrood een halve cent. Roggenbrood 15 en een halve cent.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.